

efficient plus, quàm integrum, nempe $\frac{1}{2}$.
 Quare sensus est, vt datus numerus distribuatur in tres partes, quæ easdem proportiones inter se habeant, quas hæ minutia $\frac{1}{2}$. $\frac{1}{3}$. $\frac{1}{4}$.
 Quod vt fiat, inueniatur numerus à denominatoribus numeratus. Minimus autem hic numerus est 12. inuentus per ea, quæ cap. 10. scripsimus. Ex hoc numero cape $\frac{1}{2}$. nempe 6. Item $\frac{1}{3}$. nempe 4. Item $\frac{1}{4}$. nempe 3. quas partes simul adde, vt habeas 13. Dic ergo. Si 13. dant 3042. quid dabunt 6. 4. & 3? vt hic certis.

$$13. \quad 3042. \quad \left\{ \begin{array}{l} 6? \\ 4? \\ 3? \end{array} \right\} \text{ fiunt } \left\{ \begin{array}{l} 1404. \text{ primi.} \\ 936. \text{ secundi.} \\ 702. \text{ tertij.} \end{array} \right.$$

Examen ita fiet. Reduc datas minutias ad eandem denominationem, vt ad $\frac{6}{12}$. $\frac{4}{12}$. $\frac{3}{12}$. Habebunt enim hæ minutia easdem proportiones, quas numeratores habent. Easdem autem habent tres numeri inuenti 1404. 936. 702. vt patet.

23. Tres inuento loculo cum 1407. aur. ita distributionem fecerunt. Primus accepit $\frac{1}{2}$. Quæst. 28.
 secundus $\frac{3}{4}$. tertius $\frac{8}{12}$. quid ergo quisq; accepit? Hic etiam sensus est, vt datus numerus in tres partes secetur datis minutijs proportionales: alias impossibilis quæstio foret. Inuento igitur, ex cap. 10. minimo numero 110. dictas minutias continente, sume eius dimidium 55. & tres quintas 66. & octo vndecimas 80. easq; in vnam summam 201. collige, ac dic. Si 201. dant 1407. quid dabunt 55. 66. & 80? vt hic apparet.

N 3

201.